

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 1 protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności należy dokonywać w ten sposób, że pozwala na obniżkę w wysokości 25 % płac personelu wynagradzanego z funduszy publicznych zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy nr 118/2010 ustanawiającej pewne środki konieczne dla przywrócenia równowagi budżetowej?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy prawo do płacy jest prawem bezwzględnym, którego państwo nie może ograniczyć?

Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 22 czerwca 2011 r. w sprawie T-409/09 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 14 września 2011 r. przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-469/11 P)

(2011/C 331/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciel: N. Korogiannakis, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu w sprawie T-409/09;
- oddalenie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję — w całości;
- przekazanie sprawy Sądowi w celu wydania orzeczenia co do istoty;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę wnoszącą odwołanie, w tym również tymi, które zostały poniesione w związku z pierwotnym postępowaniem, nawet w razie oddalenia odwołania, a nadto kosztami postępowania odwoławczego w razie uwzględnienia odwołania

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżone postanowienie należy uchylić na podstawie następujących argumentów:

- Sąd naruszył prawo poprzez niezastosowanie przepisów art. 102 § 2 regulaminu postępowania, dotyczącego przedłużenia o 10 dni — ze względu na odległość — terminu przewidzianego dla spraw, których przedmiotem jest odpowiedzialność pozaumowna instytucji europejskich.

- Sąd naruszył zasady równości traktowania i pewności prawa poprzez niezastosowanie art. 102 § 2 regulaminu postępowania.
- Sąd naruszył prawo poprzez przyjęcie, że termin przedawnienia rozpoczyna bieg w dniu, w którym skarżące poinformowano o decyzji Komisji o odrzuceniu ich oferty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Republika Łotewska) w dniu 14 września 2011 r. — SIA „Garkalns” przeciwko Rīgas dome

(Sprawa C-470/11)

(2011/C 331/23)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SIA „Garkalns”.

Strona pozwana: Rīgas dome.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i związany z nim obowiązek przejrzystości powinny być interpretowane w ten sposób, że użycie w opublikowanej wcześniej ustawie niedookreślonego pojęcia prawnego takiego jak „istotne naruszenie interesów państwa i mieszkańców danego obszaru administracyjnego”, które jest doprecyzowywane przy każdym indywidualnym stosowaniu go za pomocą wskazówek interpretacyjnych, lecz które jednocześnie pozwala na określoną elastyczność przy ocenie naruszenia swobody, jest zgodne z dozwolonymi ograniczeniami swobody świadczenia usług?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Republika Łotewska) w dniu 14 września 2011 r. — SIA „Cido Grupa” przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-471/11)

(2011/C 331/24)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SIA „Cido Grupa”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004 ⁽¹⁾ ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy stwierdzono u podmiotu gospodarczego indywidualną ilość nadwyżki produktu, który można uznać za cukier w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia, podmiot ten ma obowiązek zapłacić do budżetu państwa kwotę, której obliczenie oparto na ilości cukru białego (objętego kodem CN 1701 99 10) odpowiadającej zawar-

tości cukru w produkcie, którego posiadanie stwierdzono gospodarczego podmiotu gospodarczego a nie na stwierdzonej w jego posiadaniu ilości samego produktu (np. syrop cukrowy)?

2) Czy przy obliczaniu tej kwoty należy uwzględnić najwyższe należności celne przywózowe stosowane do cukru białego, a nie stosowane do produktu, którego posiadanie rzeczywiście stwierdzono u podmiotu gospodarczego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 9, s. 8.